



Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes uzruna Melnās kafijas vakarā Nacionālajā Aizsardzības akadēmijā 2005.gada 30.novembrī

Augsti godātais aizsardzības ministra kungs (E.Repše),

Komandiera kungs (NBS komandieris viceadmirālis G.A.Zeibots),

Akadēmijas rektora kungs (Nacionālās Aizsardzības akadēmijas rektors
pulkvežleitnants G.Upītis),

Dārgie kadeti!

Jūs šovakar ar šo vakara jundu atjaunojat un turpināt tradīciju, kas tika aizsākta jau Latvijas Republikas pirmajā brīvvalsts posmā, kad notikumi, uz kuriem jūs šodien atsaucaties, visiem vēl bija svaigā atmiņā, jo tie kadeti, kas krita cīņā vēl savas akadēmiskās Kara skolas mācības pat īsti neuzsākuši, bija daudziem tā laika Kara skolas audzēkņiem bijuši pazīstami. Viņi bija jauni cilvēki, tādi paši kā jūs, tādā vecumā, kam viss mūžs vēl bija priekšā, bet viņi bija starp tiem ļoti daudzajiem, kam bija jākrīt, lai Latvija atgūtu savu brīvību. Viņi arī pieder pie tiem ļoti daudzajiem, kas vēlāk dažādos apstākļos arī krita kara laukā.

Jūs, izvēloties karavīra profesiju, arī saprotat, ka viens no tās priekšnoteikumiem un prasībām ir cilvēkam būt gatavam ziedot savu dzīvību, pildot savu pienākumu, aizstāvēt savu tēvu zemi. To darīja šie kadeti, kurus mēs šodien pieminam un kuru piemiņu arī šādā veidā godinām. Lai viņi jums vienmēr būtu par piemēru un atgādinājumu, ka cilvēkam pienākums ir pirmajā vietā un ka ir jāatsaucas uz tiem izaicinājumiem, ko apstākļi jums uzstāda esat tiem perfekti sagatavoti, ideāli tam gatavi, vai nē.

Arī jums kā topošiem virsniekiem savā dzīvē un karjerā ir bieži jāastopas ar situācijām, kurām jūs neviens iepriekš mācībuursos nebūs īpaši sagatavojis, bet lai jūs vadzvaigzne un paraugs vienmēr būtu virsnieks kā līderis, virsnieks kā Latvijas bruņoto spēku elite, cilvēks, kas ir ne vien intelektuāli apguvis kara mākslas priekšnoteikumus, ir lieliskā fiziskā kondīcijā, bet kam ir arī virsnieka stāja un virsnieka rakstus ne tikai savā profesionālā darbībā, ne tikai kara laukā vai štābā, bet arī visā savā dzīvē, ieskatot savu privāto dzīvi. Es novēlu jums, lai jūs augtu par tādiem virsniekiem, par kuriem es kā prezidente, mēs visi Latvijā varētu būt lepnī un lai jūs augtu par tādiem virsniekiem, pret kuriem tie vīri un sievas, kas jums būs pakļauti, arī varētu izjust visaugstāko cieņu un godu. Tad jūs būsiet sagatavoti tam uzdevumam, kas jums ir uzticēts – gādāt par Latvijas drošību.

Dievs, svētī Latviju!